

แนวทางปฏิบัติ

การรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์

พ.ศ. ๒๕๖๗

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

คำนำ

ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสิ่งสำคัญสำหรับหน่วยงาน เพราะเป็นเทคโนโลยีที่เข้ามาช่วยอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ทำให้การเข้าถึงข้อมูลมีความรวดเร็ว การติดต่อสื่อสารมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ข้อมูลสารสนเทศขององค์กรถือเป็นทรัพย์สินที่มีมูลค่าของหน่วยงาน การดูแล ป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงต่อภัยคุกคามให้กับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและข้อมูล จึงเป็นภารกิจที่ต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่ง โดยกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ตระหนักถึงความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ว่า เป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินงานตามภารกิจให้ประสบความสำเร็จภายใต้การบริหารจัดการที่ดี ทั้งนี้ เพื่อเป็นการกำหนดทิศทาง หลักการและแนวทางในการป้องกันทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องทางไซเบอร์และสารสนเทศให้ปลอดภัยจากภัยคุกคามที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อการรักษาความลับ (Confidentiality) ความถูกต้องครบถ้วน (Integrity) และความพร้อมใช้ (Availability) ของข้อมูลในระบบสารสนเทศ และให้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและเสถียรภาพ ครอบคลุมด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยให้สามารถดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งยังช่วยให้หน่วยงานสามารถลดผลกระทบจากสถานการณ์ด้านความมั่นคงปลอดภัยที่ไม่พึงประสงค์หรือไม่อาจคาดคิด หรือถูกบุกรุก โจมตี ตลอดจนช่วยให้หน่วยงานสามารถบริหารจัดการฟื้นฟูระบบอย่างรวดเร็วหลังจากภัยคุกคามได้สิ้นสุดลง

ดังนั้น กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จึงได้กำหนดมาตรฐานและแนวปฏิบัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ขึ้นตามกรอบมาตรฐานความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. ๒๕๖๒ พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๙ และประกาศคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง แนวนโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้การดำเนินงานด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์มีความมั่นคงปลอดภัย เชื่อถือได้ และเพื่อให้มีมาตรการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ และให้ผู้ปฏิบัติงานและหน่วยงานภายในองค์กรใช้ในการดำเนินงานและถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	๗
คำนิยาม	๑
หมวดที่ ๑ การตรวจสอบด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์	๔
ส่วนที่ ๑ การตรวจสอบด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์	๔
ส่วนที่ ๒ ขั้นตอนการปฏิบัติในการตรวจสอบการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์	๑๑
หมวดที่ ๒ การประเมินความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์	๑๔
ส่วนที่ ๑ องค์ประกอบการประเมินความเสี่ยง	๑๔
ส่วนที่ ๒ ขั้นตอนการปฏิบัติในการประเมินความเสี่ยง	๑๕
หมวดที่ ๓ การรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์	๑๗
ส่วนที่ ๑ แผนการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์	๑๗
ส่วนที่ ๒ มาตรการในการรับมือและตอบสนองเมื่อตรวจพบภัยคุกคามทางไซเบอร์	๑๘
ส่วนที่ ๓ มาตรการตรวจจับและวิเคราะห์ภัยคุกคามทางไซเบอร์	๑๙
ส่วนที่ ๔ มาตรการเพื่อระงับภัยคุกคาม ปราบปรามภัยคุกคามทางไซเบอร์ และ ฟื้นฟูระบบงานที่ได้รับผลกระทบ	๒๐
ส่วนที่ ๕ การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องภายหลังการแก้ปัญหาภัยคุกคามทางไซเบอร์	๒๑
หมวดที่ ๔ การสร้างความตระหนักในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์	๒๒
หมวดที่ ๕ บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบ	๒๔

คำนิยาม

๑. **คณะกรรมการ** หมายถึง คณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ
๒. **บริการที่สำคัญ** หมายถึง การกิจหรือบริการของหน่วยงานของรัฐ
๓. **การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์** หมายถึง มาตรการหรือการดำเนินการที่กำหนดขึ้น เพื่อป้องกันรับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อันกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงทางทหาร และความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ
๔. **ภัยคุกคามทางไซเบอร์ (Cyber Threats)** หมายถึง การกระทำหรือการดำเนินการใด ๆ โดยมีขอบ โดยใช้คอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์หรือโปรแกรมไม่พึงประสงค์โดยมุ่งหมายให้เกิดการประทุษร้ายต่อระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง และเป็นอันตรายที่ใกล้จะถึงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายหรือส่งผลกระทบต่อการทำงานของคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง
๕. **ไซเบอร์ (Cyber)** หมายถึง ข้อมูลและการสื่อสารที่เกิดจากการให้บริการหรือการประยุกต์ใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ต หรือโครงข่ายโทรคมนาคม รวมทั้งการให้บริการโดยปกติของดาวเทียมและระบบเครือข่ายที่คล้ายคลึงกันที่เชื่อมต่อกันเป็นการทั่วไป
๖. **หน่วยงานของรัฐ** หมายถึง ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การฝ่ายนิติบัญญัติ องค์การฝ่ายตุลาการ องค์การอิสระ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ
๗. **สถานการณ์ด้านความมั่นคงปลอดภัยที่ไม่พึงประสงค์หรือไม่อาจคาดคิด** หมายถึง สถานการณ์ด้านความมั่นคงปลอดภัยที่ไม่พึงประสงค์หรือไม่อาจคาดคิด ซึ่งอาจทำให้ระบบของหน่วยงานถูกบุกรุก หรือโจมตี และความมั่นคงปลอดภัยถูกคุกคาม
๘. **มาตรการที่ใช้แก้ปัญหาเพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์** หมายถึง การแก้ไขปัญหาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์โดยใช้บุคลากร กระบวนการ และเทคโนโลยี โดยผ่านคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือบริการที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ใด ๆ เพื่อสร้างความมั่นใจ และเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องกับระบบคอมพิวเตอร์
๙. **หน่วยงาน** หมายถึง กรม สำนัก ศูนย์ กอง และหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่า กรม/กอง รวมถึง หน่วยงานส่วนภูมิภาคที่อยู่ในสังกัดกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
๑๐. **ผู้บริหารระดับสูงสุดของหน่วยงาน** หมายถึง อธิบดี หรือเทียบเท่า
๑๑. **ผู้บริหาร** หมายถึง ผู้มีอำนาจในการบังคับบัญชาในหน่วยงาน ได้แก่ อธิบดี หรือเทียบเท่า ผู้อำนวยการสำนัก ศูนย์ กอง หรือเทียบเท่า
๑๒. **ผู้ดูแลระบบ** หมายถึง ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าหน่วยงานให้มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลรักษา หรือจัดการระบบคอมพิวเตอร์ และระบบเครือข่ายไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใด

๑๓. **เจ้าของข้อมูล** หมายถึง ผู้ได้รับมอบอำนาจจากหัวหน้าหน่วยงานให้รับผิดชอบข้อมูลของระบบงาน โดยเจ้าของข้อมูลเป็นผู้รับผิดชอบข้อมูลนั้น ๆ หรือได้รับผลกระทบโดยตรง หากข้อมูลเหล่านั้นเกิดสูญหาย
๑๔. **ระบบสารสนเทศ (Information System)** หมายถึง ระบบงานของหน่วยงานที่นำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายมาช่วยในการสร้างสารสนเทศที่หน่วยงานสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการวางแผน การบริหาร การสนับสนุนให้การบริการการพัฒนาและควบคุมการติดต่อสื่อสาร ซึ่งมีองค์ประกอบ เช่น ระบบคอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่าย ระบบปฏิบัติการ โปรแกรมประยุกต์ ข้อมูลสารสนเทศ เป็นต้น
๑๕. **ระบบเครือข่าย** หมายถึง ระบบที่สามารถใช้ในการติดต่อสื่อสาร หรือการส่งข้อมูลและสารสนเทศระหว่างระบบเทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ ของหน่วยงานได้ เช่น ระบบเครือข่ายแบบมีสาย ระบบเครือข่ายแบบไร้สาย ระบบอินเทอร์เน็ต และระบบอินเทอร์เน็ต เป็นต้น
๑๖. **ชื่อผู้ใช้ (User Name)** หมายถึง ชุดของตัวอักษรหรือตัวเลขที่ถูกกำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการเข้าใช้งานระบบคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายที่ได้กำหนดสิทธิการใช้งานไว้
๑๗. **รหัสผ่าน (Password)** หมายถึง กลุ่มตัวอักษรหรือตัวเลขหรืออักขระที่ใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบยืนยันตัวบุคคล เพื่อควบคุมการเข้าถึงข้อมูล สารสนเทศ ระบบสารสนเทศ และระบบเครือข่าย
๑๘. **บัญชีผู้ใช้ (User Account)** หมายถึง รายชื่อผู้ใช้และรหัสผ่านในการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
๑๙. **การเข้ารหัส (Encryption)** หมายถึง การนำข้อมูลมาเข้ารหัสเพื่อป้องกันการลักลอบเข้ามาใช้ข้อมูล ผู้ที่สามารถเปิดไฟล์ข้อมูลที่เข้ารหัสไว้จะต้องมีโปรแกรมถอดรหัสเพื่อให้ข้อมูลกลับมาใช้งานได้ตามปกติ
๒๐. **การพิสูจน์ยืนยันตัวตน (Authentication)** หมายถึง ขั้นตอนการรักษาความปลอดภัยในการเข้าใช้ระบบเป็นขั้นตอนในการพิสูจน์ตัวตนของผู้ใช้บริการระบบ ทว่าไปแล้วจะเป็นการพิสูจน์โดยใช้ชื่อผู้ใช้ (User Name) และรหัสผ่าน (Password)
๒๑. **VPN (Virtual Private Network)** หมายถึง เครือข่ายส่วนตัวเสมือน โดยในการรับส่งข้อมูลจริงจะทำโดยการเข้ารหัสเฉพาะแล้วรับส่งผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทำให้บุคคลอื่นไม่สามารถอ่านได้และมองไม่เห็นข้อมูลนั้นไปจนถึงปลายทาง
๒๒. **SSID (Service Set Identifier)** หมายถึง บริการที่ระบุชื่อของเครือข่ายไร้สายแต่ละเครือข่ายที่ไม่ซ้ำกัน โดยที่ทุกๆ เครื่องในระบบต้องตั้งค่า SSID ค่าเดียวกัน
๒๓. **WEP (Wire Equivalent Privacy)** หมายถึง ระบบการเข้ารหัสเพื่อรักษาความปลอดภัยของข้อมูลในเครือข่ายไร้สาย โดยอาศัยชุดตัวเลขมาใช้เข้ารหัสข้อมูล ดังนั้นทุกเครื่องในเครือข่ายที่รับส่งข้อมูลถึงกันต้องรู้ค่าชุดตัวเลขนี้

๒๔. **WPA (Wi-Fi Protected Access)** หมายถึง ระบบการเข้ารหัสเพื่อรักษาความปลอดภัยของข้อมูลในเครือข่ายไร้สายที่พัฒนาขึ้นมาใหม่ให้มีความปลอดภัยมากกว่าวิธีเดิมอย่าง WEP
๒๕. **MAC Address (Media Access Control Address)** หมายถึง หมายเลขเฉพาะที่ใช้อ้างอิงอุปกรณ์ที่ต่อกับระบบเครือข่าย หมายเลขที่จะมากับบิตเทอร์เน็ตการ์ดโดยแต่ละการ์ดจะมีหมายเลขที่ไม่ซ้ำกัน ตัวเลขจะอยู่ในรูปของเลขฐาน ๑๖ จำนวน ๖ คู่ ตัวเลขเหล่านี้จะมีประโยชน์ไว้ใช้สำหรับการส่งผ่านข้อมูลไปยังต้นทางและปลายทางได้อย่างถูกต้อง
๒๖. **ไฟร์วอลล์ (Firewall)** หมายถึง เทคโนโลยีป้องกันการบุกรุกจากบุคคลภายนอก เพื่อไม่ให้ผู้ที่ไม่มีได้รับอนุญาตเข้ามาใช้ข้อมูลและทรัพยากรในเครือข่าย โดยอาจใช้ทั้งฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ในการรักษาความปลอดภัย
๒๗. **ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์** หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งแสดงถึงแหล่งกำเนิด ต้นทาง ปลายทาง เส้นทาง เวลา วันที่ ปริมาณ ระยะเวลา ชนิดของบริการ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์นั้น
๒๘. **ช่องโหว่ (Vulnerability)** หมายถึง ช่องโหว่ในทรัพย์สินสารสนเทศที่อาจเกิดจากความบกพร่องในการผลิตหรือออกแบบ ทำให้เกิดจุดอ่อนและมีความเสี่ยงในการคุกคามจากช่องโหว่ที่เกิดขึ้น เช่น ช่องโหว่ของโปรแกรมที่ทำให้บุคคลภายนอกสามารถเข้าใช้โปรแกรมได้โดยไม่ต้องผ่านการพิสูจน์ตัวตน
๒๙. **การเฝ้าระวัง (Monitoring)** หมายถึง การเฝ้าระวังทางด้านความมั่นคงปลอดภัย เพื่อตรวจสอบความผิดปกติจากการประมวลผล กิจกรรมต่าง ๆ ของระบบสารสนเทศ
๓๐. **บันทึกเหตุการณ์ (Logs)** หมายถึง บันทึกเหตุการณ์การใช้งานของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การเข้าใช้งานระบบ การประมวลผล กิจกรรมของระบบสารสนเทศ และเหตุการณ์ทางด้านความมั่นคงปลอดภัย เพื่อตรวจสอบถึงประสิทธิภาพ ความปลอดภัย และความผิดปกติที่เกิดจากการประมวลผลกิจกรรมต่าง ๆ ของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
๓๑. **โปรแกรมไม่พึงประสงค์** หมายถึง โปรแกรมหรือชุดโปรแกรมที่ทำให้สารสนเทศ หรือระบบสารสนเทศเกิดความเสียหายโดยตั้งใจ เช่น ไวรัส (Virus) เวิร์ม (Worm) โทรจัน (Trojan) แอดแวร์ (Adware) สปายแวร์ (Spyware)
๓๒. **ความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์และสารสนเทศ (Cyber and Information Security)** หมายถึง การดำรงไว้ซึ่งความลับ ความถูกต้องครบถ้วน และสภาพพร้อมใช้งานของไซเบอร์และสารสนเทศ รวมทั้งคุณสมบัติอื่น ได้แก่ ความถูกต้องแท้จริง ความรับผิดชอบ การห้ามปฏิเสธความรับผิดชอบ และความน่าเชื่อถือ
๓๓. **ความเสี่ยงเรื่องความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์และสารสนเทศ (Cyber and Information Security Risk)** หมายถึง ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินงาน ซึ่งจะมีผลกระทบต่อบริษัทหรือการปฏิบัติงานหน่วยงาน รวมถึงความเสี่ยงที่เกิดจากภัยคุกคามทางไซเบอร์

แนวปฏิบัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์

พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๔๔ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดทำประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ โดยแนวปฏิบัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้สอดคล้องตามประกาศคณะกรรมการกำกับดูแลด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เรื่อง ประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์สำหรับหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกอบด้วยแผนการตรวจสอบด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ การประเมินความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ และแผนการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ เพื่อใช้ในการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ โดยการมุ่งเน้นการตรวจสอบ ควบคุม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่เกิดจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ รวมถึงการกู้คืนระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ให้สามารถกลับมาใช้งานได้อย่างปกติ

การจัดทำประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐานด้านรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ มีประเด็นสำคัญในการดำเนินการ ๕ หมวด ดังนี้

หมวดที่ ๑

การตรวจสอบด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้มีการตรวจสอบด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์
๒. เพื่อเป็นการป้องกันและลดระดับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับระบบสารสนเทศ

ผู้รับผิดชอบ

๑. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
๒. ผู้ดูแลระบบที่ได้รับมอบหมาย

อ้างอิงมาตรฐาน

ประกาศคณะกรรมการกำกับดูแลด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เรื่อง ประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์สำหรับหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔

แนวปฏิบัติ

ส่วนที่ ๑ การตรวจสอบด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์

๑. ต้องจัดให้มีการตรวจสอบด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ โดยผู้ตรวจสอบด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ ทั้งโดยผู้ตรวจสอบภายใน หรือโดยผู้ตรวจสอบอิสระภายนอก อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง โดยมีขอบเขตของการตรวจสอบ ดังนี้

- ๑) กระบวนการจัดทำและผลการวิเคราะห์ผลกระทบทางธุรกิจ (Business Impact Analysis: BIA)
- ๒) บริการที่สำคัญที่หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศเป็นเจ้าของและใช้บริการ ตามผลการวิเคราะห์ในข้อ ๑)
- ๓) การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. ๒๕๖๒ และประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์สำหรับหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔ และหลักปฏิบัติใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประมวลแนวทางปฏิบัติมาตรฐานการปฏิบัติงาน และที่คณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติประกาศกำหนด

แผนการตรวจสอบด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

การตรวจสอบความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์จะต้องดำเนินการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง หรือความถี่ที่สูงกว่านั้นตามที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนดในกรณีใดกรณีหนึ่ง และดำเนินการโดยผู้ตรวจสอบที่ได้รับอนุมัติหรือแต่งตั้งโดยกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ โดยแนวทางการตรวจสอบ มีดังนี้

๑. วัตถุประสงค์ (PURPOSE)

การตรวจสอบนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดความคาดหวังในการตรวจสอบ และใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้ตรวจสอบที่ได้รับการอนุมัติ หรือได้รับการแต่งตั้งเพื่อทำการตรวจสอบความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

ในกรณีที่การตรวจสอบความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ไม่มีหัวข้อใดที่กำหนดในแนวทางปฏิบัตินี้ ผู้ตรวจสอบควรใช้ดุลยพินิจเยี่ยงผู้ประกอบการวิชาชีพและระบุสถานการณ์ดังกล่าวในรายงานการตรวจสอบ

๒. กลุ่มเป้าหมาย (AUDIENCE)

กลุ่มเป้าหมาย มีดังนี้

ก. ผู้ตรวจสอบที่ได้รับการอนุมัติหรือแต่งตั้งอย่างเป็นทางการจากคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ และ

ข. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น หัวหน้าหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบข้อมูลสารสนเทศ เจ้าของระบบงานสารสนเทศ หัวหน้าเจ้าหน้าที่รักษาความมั่นคงปลอดภัยข้อมูลที่จะต้องรู้เกี่ยวกับความคาดหวังในการตรวจสอบความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์สำหรับการตรวจสอบหน่วยงานของตน

๓. ขอบเขต (SCOPE)

การตรวจสอบมีขอบเขตรอบคลุมการตรวจสอบความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. ๒๕๖๒

๔. การอนุมัติผู้ตรวจสอบ (AUDITOR APPROVAL)

ผู้ตรวจสอบต้องได้รับการอนุมัติหรือแต่งตั้งโดยกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อดำเนินการตรวจสอบความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ในหน่วยงาน โดยหน่วยงานและผู้ตรวจสอบจะต้องส่งแบบฟอร์มที่เกี่ยวข้องตามที่สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (สกมช.) กำหนด ใบสมัครจะถือว่าสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อแบบฟอร์มที่เกี่ยวข้องทั้งหมดและเอกสารประกอบที่ส่งมาโดยหน่วยงาน และผู้ตรวจสอบนั้นครบถ้วนและเป็นไปตามลำดับ

การพิจารณามีเกณฑ์ ๒ ประการ ได้แก่ เกณฑ์ความเป็นอิสระและความสามารถที่สำนักงานตรวจสอบหรือทีมงาน (Audit Firm/Team) และเกณฑ์ผู้ตรวจสอบ (Auditors) ที่เสนอจำเป็นต้องปฏิบัติตาม

สำนักงานตรวจสอบหรือทีมงาน และผู้ตรวจสอบที่ได้รับการแต่งตั้ง :

ก. ไม่ควรอยู่ในตำแหน่งที่มีผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) ใด ๆ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นจริง มีแนวโน้ม หรือได้รับรู้ผลประโยชน์ทับซ้อน หมายถึง สถานการณ์ใด ๆ ที่ผลประโยชน์ของผู้ตรวจสอบอาจแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจสอบอย่างเป็นอิสระและมีวัตถุประสงค์ และ

ข. ควรมีความสามารถทางเทคนิคที่จำเป็น (เช่น คุณวุฒิวิชาชีพ/ใบรับรอง ทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง) เพื่อดำเนินการตรวจสอบ

ทั้งนี้ กรมอุตสาหกรรมการพื้นฐานและการเหมืองแร่อาจพิจารณาแตกต่างกันไปตามที่หน่วยงานเห็นสมควรในประเด็นต่อไปนี้

(๑) จำนวนผู้ตรวจสอบของแต่ละหน่วยงาน

(๒) ระยะเวลาในการขออนุญาต เช่น รายปีหรือตามรอบการตรวจสอบ เป็นต้น

ในกรณีผู้ตรวจสอบของหน่วยงานที่ลงทะเบียนแล้วลาออกจากการเป็นพนักงานก่อนการดำเนินการตรวจสอบ หรือมีการเปลี่ยนแปลงพนักงานที่ลงทะเบียนไว้ให้หน่วยงานแจ้ง สกมช. ภายใน ๓๐ วันนับจากวันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นทางการของหน่วยงาน

๕. ความคาดหวังในการตรวจสอบ (AUDIT EXPECTATIONS)

การกำหนดความคาดหวังในการตรวจสอบ มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจว่าควรดำเนินการและรายงานการตรวจสอบความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์อย่างไร

สำนักงานคณะกรรมการการรักษามั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ (สกมช.) ได้ระบุความคาดหวังในการตรวจสอบไว้ ๗ ด้านในหัวข้อ ๕.๑ ถึง ๕.๗ ดังนี้

๕.๑ หลักการตรวจสอบ (Principles of Auditing)

การตรวจสอบควรยึดหลักการต่อไปนี้เพื่อให้ข้อสรุปการตรวจสอบที่เกี่ยวข้องและเพียงพอ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้ตรวจสอบซึ่งทำงานอย่างอิสระสามารถบรรลุข้อสรุปที่คล้ายคลึงกันในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

ก. ความซื่อสัตย์ (Integrity) เป็นรากฐานของความเป็นมืออาชีพ

- ดำเนินการตรวจสอบด้วยความซื่อสัตย์และรับผิดชอบ
- ทำให้แน่ใจว่ามีความสามารถในขณะดำเนินการตรวจสอบ
- ดำเนินการตรวจสอบอย่างเป็นกลาง
- ทำให้แน่ใจว่ามีความยุติธรรมและเป็นกลางในการติดต่อทั้งหมด ระมัดระวังต่ออิทธิพลใด ๆ

ที่อาจส่งผลกระทบต่อดุลยพินิจของผู้ตรวจสอบระหว่างการตรวจสอบ

ข. การนำเสนออย่างยุติธรรม (Fair Presentation) เป็นหน้าที่ในการรายงานตามความเป็นจริงและถูกต้อง

• ตรวจสอบให้แน่ใจว่าผลการตรวจสอบ ข้อสรุปการตรวจสอบ และรายงานการตรวจสอบสะท้อนกิจกรรมการตรวจสอบตามความเป็นจริงและถูกต้อง

• รายงานอุปสรรคสำคัญที่พบในระหว่างการตรวจสอบและความเห็นที่แตกต่างระหว่างทีมตรวจสอบและผู้ตรวจประเมินที่ยังไม่ได้ข้อยุติ

• ตรวจสอบให้แน่ใจว่าการสื่อสารนั้นเป็นความจริง ถูกต้อง ตรงวัตถุประสงค์ ตรงเวลา ชัดเจน และครบถ้วน

ค. การปฏิบัติอย่างมืออาชีพ (Due Professional Care) การใช้ความรอบคอบและวิจารณญาณในการตรวจสอบ

• ใช้ความระมัดระวังอย่างเหมาะสมตามความสำคัญของงานและความเชื่อมั่นที่ผู้ตรวจสอบและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ มอบให้แก่ผู้ตรวจสอบ

- ใช้ดุลยพินิจอย่างมีเหตุผลในทุกสถานการณ์การตรวจสอบ

ง. การรักษาความลับ (Confidentiality) เป็นความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูล

- ใช้ดุลยพินิจในการใช้และปกป้องข้อมูลที่ได้รับระหว่างการตรวจสอบ
- ห้ามใช้ข้อมูลการตรวจสอบเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือในทางที่เสียหายต่อผลประโยชน์ที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ตรวจสอบ

- จัดการกับข้อมูลที่ละเอียดอ่อนหรือเป็นความลับอย่างเหมาะสม

จ. ความเป็นอิสระ (Independence) เป็นพื้นฐานสำหรับความเป็นกลางของการตรวจสอบ และความเที่ยงธรรมของข้อสรุปการตรวจสอบ

- ตรวจสอบความเป็นอิสระของกิจกรรมที่กำลังตรวจสอบ
- ดำเนินการในลักษณะที่ปราศจากอคติและผลประโยชน์ทับซ้อนในทุกกรณี
- รักษาความเป็นกลางตลอดกระบวนการตรวจสอบ
- ตรวจสอบให้แน่ใจว่าผลการตรวจสอบและข้อสรุปขึ้นอยู่กับหลักฐานการตรวจสอบ (Audit Evidence) เท่านั้น

๕.๒ วัตถุประสงค์ในการตรวจสอบ

ก. ตรวจสอบการปฏิบัติตามของหน่วยงานกับข้อกำหนดที่ระบุไว้ในประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐาน รวมถึงกฎหมาย กฎหมายย่อย คำสั่งที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่ใช้บังคับที่เกี่ยวข้อง

ข. ประเมินความเพียงพอและประสิทธิผลของการควบคุมหรือมาตรการที่ใช้ในการปกป้องของหน่วยงาน ตามหลักการบริหารความเสี่ยง

๕.๓ ขอบเขตการตรวจสอบ (Audit Scope)

การตรวจสอบจะครอบคลุม สิ่งต่อไปนี้

ขอบเขต (Scope)	คำอธิบาย (Description)
หัวข้อการตรวจสอบ (Audit Subject)	หัวข้อการตรวจสอบควรครอบคลุมหน่วยงานทั้งหมดที่กำหนดภายใต้กฎหมาย
ระยะเวลา การตรวจสอบ (Audit Period)	ระยะเวลาการตรวจสอบขั้นต่ำควรมีการตรวจสอบอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง
เกณฑ์การตรวจสอบ (Audit Criteria)	เกณฑ์การตรวจสอบควรรวมถึงการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎหมายย่อย คำสั่งที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่เกี่ยวข้อง

๕.๔ แนวทางการตรวจสอบ (Audit Approach)

การตรวจสอบควรใช้ทั้งแนวทางการปฏิบัติตามข้อกำหนด (Compliance Approach) และตามความเสี่ยง (Risk-based Approach) โดยมีแนวทางการตรวจสอบ ดังนี้

ก. การตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อกำหนด

การดำเนินการทดสอบการปฏิบัติตามข้อกำหนดเพื่อยืนยันความเพียงพอและประสิทธิผลของการควบคุมที่ใช้ในหน่วยงาน เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติ กฎหมายลำดับรอง หรือคำสั่งที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่เกี่ยวข้อง

ข. การตรวจสอบตามความเสี่ยง

การระบุความเสี่ยงและภัยคุกคามที่หน่วยงานเผชิญ และการตรวจสอบการควบคุมที่เหมาะสมเพื่อลดความเสี่ยงและภัยคุกคามที่ทราบได้ชัดเจนและภัยที่ไม่อาจคาดการณ์ได้

๕.๕ ข้อค้นพบการตรวจสอบ (Audit Finding)

ผู้ตรวจสอบควรเน้น สิ่งต่อไปนี้

ก. ข้อค้นพบการตรวจสอบใด ๆ ที่ระบุในระหว่างการตรวจสอบ

ข. เน้นการค้นหอย่างเป็นระบบ (Systemic Finding) ซึ่งการค้นพบจะกระจายไปทั่วทั้งหน่วยงาน ซึ่งอาจเป็นจุดอ่อนในการออกแบบการควบคุมการตรวจสอบ

ค. เน้นการค้นพบที่เกิดซ้ำ เช่น การค้นพบที่เกิดขึ้นจากการตรวจสอบในอดีตที่เกิดขึ้นซ้ำในการตรวจสอบปัจจุบัน และดำเนินการแก้ไข (Corrective Action) ไปแล้วก็ตาม

ง. เน้นแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practices) ในด้านการกำกับดูแลและการควบคุม ซึ่งระบุไว้ในระหว่าง การตรวจสอบ

เมื่อเสนอข้อค้นพบการตรวจสอบ ผู้ตรวจสอบควรระบุคุณลักษณะต่อไปนี้อย่างชัดเจน

องค์ประกอบ (Attributes)	คำอธิบาย (Description)
สภาพหรือเงื่อนไข (Condition)	ถ้อยแถลงที่อธิบายผลลัพธ์ของการค้นพบการตรวจสอบ
เกณฑ์ (Criteria)	มาตรฐาน กฎ เกณฑ์มาตรฐาน (เช่น กฎหมายว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ นโยบาย และแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด) ที่ใช้เทียบกับสภาพหรือเงื่อนไขที่ตรวจสอบ
สาเหตุ (Cause)	สาเหตุที่แท้จริง (Root Cause) และเหตุผลที่สนับสนุนสำหรับสภาพหรือเงื่อนไขที่ตรวจสอบ
ผลกระทบ (Effect)	ผลกระทบและนัยสำคัญของสภาพหรือเงื่อนไขที่ตรวจสอบ ผู้ตรวจสอบควรเชื่อมโยงการค้นพบการตรวจสอบกับผลกระทบต่อบริการที่จำเป็นของหน่วยงาน ซึ่งฝ่ายบริหารคุ้นเคย เช่น ผลกระทบเชิงปริมาณ (เช่น ต้นทุน เวลา และการผลิต) และผลกระทบเชิงคุณภาพ (เช่น การบริการและการตัดสินใจที่ไม่เหมาะสม) สิ่งนี้ช่วยโน้มน้าวฝ่ายบริหารถึงความจำเป็นในการดำเนินการแก้ไข
คำแนะนำ (Recommendation)	แนะนำให้ดำเนินการแก้ไขสาเหตุเพื่อป้องกันการเกิดการตรวจสอบซ้ำซ้อน

๕.๖ สรุปผลการตรวจสอบ (Audit Conclusion)

ผู้ตรวจสอบควรให้ความเห็นและข้อสรุปในเรื่อง ต่อไปนี้

ก. ความเหมาะสมของความเห็นของฝ่ายบริหารในการตอบสนองต่อผลการตรวจสอบ

ข. ความเพียงพอและประสิทธิผลของการควบคุมที่จัดทำโดยหน่วยงานเพื่อจัดการกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของหน่วยงาน และโอกาสในการปรับปรุงเพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัยของหน่วยงาน

๕.๗ รูปแบบรายงานการตรวจสอบ (Audit Report Format)

รายงานการตรวจสอบควรมีอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

เนื้อหา	คำอธิบาย
บทสรุปผู้บริหาร (Executive Summary)	รายงานควรจัดให้มีการประเมินโดยรวมของข้อค้นพบที่บันทึกไว้ พร้อมด้วยคำอธิบายของปัญหา ความเสี่ยงด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับหน่วยงาน คำแนะนำ ความเห็นของฝ่ายบริหาร และการประเมินความเหมาะสมของความเห็นของฝ่ายบริหารของผู้ตรวจสอบ บทสรุปสำหรับผู้บริหารควรรวมถึงข้อสรุปของผู้ตรวจสอบเกี่ยวกับความเพียงพอโดยรวมและประสิทธิผลของการควบคุมในการจัดการกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ต่อหน่วยงาน
วัตถุประสงค์ (Purpose)	รายงานควรอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการดำเนินการตรวจสอบความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (เช่น เพื่อปฏิบัติตามข้อผูกพันภายใต้พระราชบัญญัติความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำเฉพาะกิจที่ได้รับจากคณะกรรมการกำกับดูแลด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์)
วัตถุประสงค์การตรวจสอบ (Audit Objective)	วัตถุประสงค์ในการตรวจสอบกำหนดไว้ในหัวข้อ ๕.๒ ของเอกสารนี้
ขอบเขตการตรวจสอบ (Audit Scope)	ขอบเขตการตรวจสอบกำหนดไว้ในส่วน ๕.๓ ของเอกสารนี้
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders)	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์และบทบาทและความรับผิดชอบควรระบุไว้อย่างชัดเจนในรายงาน
วิธีการและแนวทางการตรวจสอบ (Audit Methodology and Approach)	รายงานควรให้คำอธิบายว่าการตรวจสอบความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ดำเนินการอย่างไรเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คำอธิบายควรระบุ ก. มีการพึ่งพางานของผู้ตรวจสอบรายอื่น (เช่น การตรวจสอบในอดีต) หรือผู้ประกอบวิชาชีพด้านการรับประกันความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์หรือไม่ และขอบเขตของการพึ่งพาดังกล่าว ข. ประเภทของการวิเคราะห์และเทคนิคที่ใช้ในการตรวจสอบ (เช่น การสัมภาษณ์ คำแนะนำ การตรวจสอบเอกสาร) ค. วิธีการสุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ (หากเลือกตัวอย่างเพื่อประเมินประสิทธิภาพของการควบคุม)
การค้นพบการตรวจสอบ (Audit Finding)	การค้นพบการตรวจสอบกำหนดไว้ในส่วน ๕.๕ ของเอกสารนี้
สรุปการตรวจสอบ (Audit Conclusion)	ข้อสรุปการตรวจสอบกำหนดไว้ในส่วน ๕.๖ ของเอกสารนี้

ส่วนที่ ๒ ขั้นตอนการปฏิบัติในการตรวจสอบการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์

๑. ผู้ตรวจสอบ ทำการวางแผน และจัดทำแผนการตรวจสอบ พร้อมทั้งจัดเตรียมทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง
๒. ผู้ตรวจสอบและคณะทำงานของหน่วยงาน ร่วมการประชุมเปิดการตรวจสอบ โดยมีวัตถุประสงค์ของการประชุมเปิดการตรวจสอบ ดังนี้
 - เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ขอบเขต และแผนการตรวจสอบ
 - การสรุปวิธีการตรวจสอบ เกณฑ์การพิจารณา และกิจกรรมที่จะทำการตรวจสอบ
 - การกำหนดผู้รับผิดชอบหรือช่องทางการสื่อสาร
 - การชี้แจงรูปแบบการรายงานและการปิดตรวจสอบ
 - ยืนยันแผนการตรวจสอบ
๓. ผู้ตรวจสอบดำเนินการตรวจสอบ โดยคณะทำงานทำหน้าที่ตอบข้อซักถาม และจัดเตรียมหลักฐานประกอบตามขอบเขตและข้อกำหนดประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
๔. ผู้ตรวจสอบและคณะทำงาน ร่วมการประชุมปิดการตรวจสอบ และสรุปผลการตรวจสอบเบื้องต้น โดยมีวัตถุประสงค์ของการประชุมปิดการตรวจสอบ ดังนี้
 - ยืนยันข้อค้นพบการตรวจสอบจากการตรวจสอบ
 - ระดับความไม่สอดคล้องของข้อตรวจพบ
 - ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
 - สรุปผลการตรวจสอบ
 - กำหนดการตรวจติดตาม (ถ้ามี)
๕. ผู้ตรวจสอบจัดทำรายงานผลการตรวจสอบ และชี้แจงผลการตรวจสอบให้คณะทำงานรับทราบ
๖. คณะทำงานรับทราบผลการตรวจสอบ
๗. ผู้ตรวจสอบดำเนินการบันทึกความไม่สอดคล้อง จากข้อตรวจพบลงแบบฟอร์มรายงานความไม่สอดคล้อง (Non-Conformity Report (NCR) Form) ของหน่วยงาน และจัดส่งรายงานการตรวจสอบให้กับหน่วยงานเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องตามที่หน่วยงานกำหนด เพื่อรักษาความลับในการตรวจสอบ
๘. คณะทำงานนำเสนอผลการตรวจสอบให้ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงาน หรือคณะกรรมการตรวจสอบของหน่วยงาน หรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงาน
๙. คณะทำงานดำเนินการแก้ไขความไม่สอดคล้องจากข้อตรวจพบ โดยดำเนินการตามกระบวนการปฏิบัติการแก้ไขความไม่สอดคล้อง (Corrective Action Procedure) ของหน่วยงาน
๑๐. ผู้ตรวจสอบดำเนินการติดตามการดำเนินการแก้ไขความไม่สอดคล้องของคณะทำงาน

๗. ขั้นตอนการปฏิบัติในการตรวจสอบ

๑. ผู้ตรวจสอบ ทำการวางแผน และจัดทำแผนการตรวจสอบ พร้อมทั้งจัดเตรียมทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง
๒. ผู้ตรวจสอบและคณะทำงานของหน่วยงาน ร่วมการประชุมเปิดการตรวจสอบ โดยมีวัตถุประสงค์ของการประชุมเปิดการตรวจสอบ ดังนี้
 - เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ขอบเขต และแผนการตรวจสอบ
 - การสรุปวิธีการตรวจสอบ เกณฑ์การพิจารณา และกิจกรรมที่จะทำการตรวจสอบ
 - การกำหนดผู้รับผิดชอบหรือช่องทางการสื่อสาร
 - การชี้แจงรูปแบบการรายงานและการปิดตรวจสอบ
 - ยืนยันแผนการตรวจสอบ
๓. ผู้ตรวจสอบดำเนินการตรวจสอบ โดยคณะทำงานทำหน้าที่ตอบข้อซักถาม และจัดเตรียมหลักฐานประกอบตามขอบเขตและข้อกำหนดประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
๔. ผู้ตรวจสอบและคณะทำงาน ร่วมการประชุมปิดการตรวจสอบ และสรุปผลการตรวจสอบเบื้องต้น โดยมีวัตถุประสงค์ของการประชุมปิดการตรวจสอบ ดังนี้
 - ยืนยันข้อค้นพบการตรวจสอบจากการตรวจสอบ
 - ระดับความไม่สอดคล้องของข้อตรวจพบ
 - ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
 - สรุปผลการตรวจสอบ
 - กำหนดการตรวจติดตาม (ถ้ามี)
๕. ผู้ตรวจสอบจัดทำรายงานผลการตรวจสอบ และชี้แจงผลการตรวจสอบให้คณะทำงานรับทราบ
๖. คณะทำงานรับทราบผลการตรวจสอบ
๗. ผู้ตรวจสอบดำเนินการบันทึกความไม่สอดคล้อง จากข้อตรวจพบลงแบบฟอร์มรายงานความไม่สอดคล้อง (Non-Conformity Report (NCR) Form) ของหน่วยงาน และจัดส่งรายงานการตรวจสอบให้กับหน่วยงานเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องตามที่หน่วยงานกำหนด เพื่อรักษาความลับในการตรวจสอบ
๘. คณะทำงานนำเสนอผลการตรวจสอบให้ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงาน หรือคณะกรรมการตรวจสอบของหน่วยงาน หรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงาน
๙. คณะทำงานดำเนินการแก้ไขความไม่สอดคล้องจากข้อตรวจพบ โดยดำเนินการตามกระบวนการปฏิบัติการแก้ไขความไม่สอดคล้อง (Corrective Action Procedure) ของหน่วยงาน
๑๐. ผู้ตรวจสอบดำเนินการติดตามการดำเนินการแก้ไขความไม่สอดคล้องของคณะทำงาน

เอกสารอ้างอิง

๑. GUIDELINES FOR AUDITING CRITICAL INFORMATION INFRASTRUCTURE, Cyber Security Agency of Singapore, JANUARY ๒๐๒๐
Link: https://www.csa.gov.sg/docs/default-source/csa/documents/legislation_supplementary_references/guidelines_for_auditing_critical_information_infrastructure.pdf
๒. ISO ๑๙๐๑๑:๒๐๑๘ Guidelines for auditing management systems, ISO, July ๒๐๑๘
Link: <https://www.iso.org/standard/๗๐๐๑๗.html>

หมวดที่ ๒

การประเมินความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้มีการตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงของระบบสารสนเทศ
๒. เพื่อเป็นการป้องกันและลดระดับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับระบบสารสนเทศ

ผู้รับผิดชอบ

๑. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
๒. ผู้ตรวจสอบภายใน (Internal Auditor) หรือผู้ตรวจสอบจากภายนอก (External Auditor)
๓. ผู้ดูแลระบบที่ได้รับมอบหมาย

อ้างอิงมาตรฐาน

๑. มาตรฐานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยในการประกอบธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
๒. ประกาศคณะกรรมการกำกับดูแลด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เรื่อง ประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์สำหรับหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔

แนวปฏิบัติ

เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศสามารถประเมินความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศต้องกำหนดนโยบายการบริหารความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ตามที่ระบุไว้ในนโยบายบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ สำหรับหน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศให้ครอบคลุมเรื่องโครงสร้างองค์กรและบทบาทหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องในการบริหารความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ และต้องนำนโยบายดังกล่าวมาจัดทำระเบียบวิธีปฏิบัติและกระบวนการในการบริหารความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของหน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ โดยต้องจัดให้มีการประเมินความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

ส่วนที่ ๑ องค์ประกอบการประเมินความเสี่ยง

๑. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

๑) การระบุความเสี่ยง (Risk Identification) เป็นการชี้ให้เห็นถึงความเสี่ยงที่หน่วยงานเผชิญอยู่ กระบวนการนี้จำเป็นต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจของหน่วยงาน การกิจและกิจกรรมสิ่งแวดล้อมด้านกฎหมาย วัฒนธรรม สังคม ปัจจัยที่มีต่อความสำเร็จของหน่วยงาน โอกาส และภัยคุกคามที่มีต่อหน่วยงาน การระบุถึงความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ควรดำเนินการอย่างทั่วถึงครอบคลุมกิจกรรมในทุก ๆ ด้านของ

หน่วยงาน ซึ่งรวมถึงการพิจารณาถึงเหตุการณ์หรือสิ่งที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในอดีต หรืออาจเป็นสิ่งที่มีความเป็นไปได้ว่าจะเกิดขึ้นแต่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนก็ได้ และการตรวจสอบข้อเท็จจริงต่าง ๆ โดยความเสี่ยงดังกล่าว อาจมีสาเหตุ มาจากกระบวนการปฏิบัติงาน ระบบงาน บุคลากร หรือปัจจัยภายนอก

๒) การวิเคราะห์ความเสี่ยง (Risk Analysis) ต้องเข้าใจและวิเคราะห์ความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เพื่อหาแนวทางในการจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสม

๓) การประเมินค่าความเสี่ยง (Risk Evaluation) ต้องประเมินถึงโอกาสที่ความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์จะเกิดขึ้นและผลกระทบต่อการทำงานของระบบงานและการดำเนินธุรกิจ รวมถึงกำหนดระดับความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)

๒. การจัดการความเสี่ยง (Risk Treatment) ต้องมีแนวทางจัดการ ควบคุม และป้องกันความเสี่ยงที่เหมาะสม สอดคล้องกับผลการประเมินความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เพื่อให้ความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (Residual Risk) อยู่ในระดับความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่ยอมรับได้ โดยต้องคำนึงถึงความสมดุลระหว่างต้นทุนในการป้องกันความเสี่ยงและผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ นอกจากนี้ต้องกำหนดดัชนีชี้วัดความเสี่ยงที่สำคัญ (Key Risk Indicator: KRI) ด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจ ให้สอดคล้องกับสำคัญของความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แต่ละงาน เพื่อใช้ติดตามและทบทวนความเสี่ยง

๓. การติดตามและทบทวนความเสี่ยง (Risk Monitoring and Review) ต้องมีกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ ในการติดตาม และทบทวนความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เพื่อให้อยู่ภายใต้ระดับความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่ยอมรับได้ที่กำหนดไว้

๔. การรายงานความเสี่ยง (Risk Reporting) ต้องรายงานระดับความเสี่ยงและผลการบริหารความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ต่อคณะกรรมการของหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายเป็นประจำ เช่น ตามรอบการประชุมของคณะกรรมการของหน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ ต้องทบทวนระเบียบวิธีปฏิบัติและกระบวนการบริหารความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง และทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ เช่น กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงของระบบความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ความเสี่ยงมาตรฐานสากล อย่างมีนัยสำคัญ เป็นต้น

ส่วนที่ ๒ ขั้นตอนการปฏิบัติในการประเมินความเสี่ยง

๑. การตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์และสารสนเทศ มีการตรวจสอบอย่างน้อยดังนี้

๑) ตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์และสารสนเทศที่อาจเกิดขึ้นกับระบบสารสนเทศและข้อมูล (Information Security Audit and Assessment) อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๒) ตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงที่ดำเนินการโดยผู้ตรวจสอบภายในของหน่วยงาน (Internal Auditor) หรือโดยผู้ตรวจสอบอิสระด้านความมั่นคงปลอดภัยจากภายนอก (External Auditor) เพื่อให้หน่วยงานได้ทราบถึงระดับความเสี่ยงและระดับความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ

๒. แนวทางในการตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงที่ต้องคำนึงถึง อย่างน้อยดังนี้

๑) มีการทบทวนกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๒) มีการทบทวนนโยบายและมาตรการในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์และสารสนเทศ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๓) มีการตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงให้จัดทำรายงานพร้อมข้อเสนอแนะ

๔) มีมาตรการในการตรวจประเมินระบบสารสนเทศ อย่างน้อย ดังนี้

(๑) ควรกำหนดให้ผู้ตรวจสอบสามารถเข้าถึงข้อมูลที่ต้องตรวจสอบได้แบบอ่านได้อย่างเดียว

(๒) ในกรณีที่จำเป็นต้องเข้าถึงข้อมูลในแบบอื่นๆ ให้สร้างสำเนาสำหรับข้อมูลนั้น เพื่อให้ผู้ตรวจสอบ ใช้งาน รวมทั้งควรทำลายหรือลบโดยทันทีที่ตรวจสอบเสร็จ หรือต้องจัดเก็บไว้โดยมีการป้องกันอย่างดี

๓. การประเมินความเสี่ยงให้คำนึงถึงองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

๑) ระดับความน่าจะเป็นที่จะเกิดความเสี่ยงที่ระบุ

๒) ระดับความรุนแรงของผลกระทบที่เกิดจากความเสี่ยงที่ระบุ

๓) ภัยคุกคามหรือสิ่งที่อาจก่อให้เกิดเหตุการณ์ที่ระบุ

๔) จุดอ่อนหรือช่องโหว่ที่อาจถูกใช้ในการก่อให้เกิดเหตุการณ์ที่ระบุ

๔. ควรกำหนดให้มีการระบุและจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ในการตรวจสอบระบบบริหารจัดการ ความมั่นคงปลอดภัย

๕. ควรกำหนดให้มีการเฝ้าระวังการเข้าถึงระบบโดยผู้ตรวจสอบ รวมทั้งบันทึกข้อมูลล็อกแสดงการเข้าถึงนั้น ซึ่งรวมถึงวันและเวลาที่เข้าถึงระบบงานที่สำคัญ

๖. ในกรณีที่มีเครื่องมือสำหรับการตรวจประเมินระบบสารสนเทศ ควรกำหนดให้แยกการติดตั้งเครื่องมือ ที่ใช้ในการตรวจสอบ ออกจากระบบให้บริการหรือระบบที่ใช้ในการพัฒนา และมีการจัดเก็บป้องกันเครื่องมือนี้จากการเข้าถึงโดยไม่ได้รับอนุญาต

หมวดที่ ๓

การรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้มีแผนการรับมือกับเหตุการณ์ภัยคุกคามทางไซเบอร์และแนวทางแก้ไขปัญหา
๒. เพื่อลดความเสี่ยง ลดความเสียหาย และป้องกันเหตุที่จะเกิดขึ้นจากภัยคุกคามทางไซเบอร์
๓. เพื่อให้ระบบสารสนเทศและข้อมูลสามารถให้บริการอย่างต่อเนื่อง

ผู้รับผิดชอบ

๑. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
๒. ผู้ดูแลระบบและเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

อ้างอิงมาตรฐาน

๑. ประกาศคณะกรรมการกำกับดูแลด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เรื่อง ประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์สำหรับหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔

แนวปฏิบัติ

ส่วนที่ ๑ แผนการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์

๑. ต้องจัดทำแผนการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ (Cybersecurity Incident Response Plan) ที่กำหนดว่าควรตอบสนองต่อเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์อย่างไร โดยแผนการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ต้องมีรายละเอียดอย่างน้อย ดังนี้

๑) โครงสร้างทีมรับมือเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (Cyber Incident Response Team: CIRT) รวมถึงบทบาทและความรับผิดชอบที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนของสมาชิกในทีมแต่ละคนและรายละเอียดการติดต่อ

๒) โครงสร้างการรายงานเหตุการณ์ (Incident Reporting Structure) ซึ่งกำหนดว่าหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศจะปฏิบัติตามภาระหน้าที่ในการรายงานภายใต้พระราชบัญญัติและกฎหมายย่อยใดๆ ที่ทำขึ้นภายใต้กฎหมายดังกล่าว ตลอดจนภาระหน้าที่ในการรายงานภายใต้กฎหมาย และข้อกำหนดด้านกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ

๓) เกณฑ์และขั้นตอนในการเรียกใช้งาน (Activate) การตอบสนองต่อเหตุการณ์และ CIRT

๔) ขั้นตอนจำกัดขอบเขต (Containment) ผลกระทบของเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

๕) การเรียกใช้งานกระบวนการกู้คืน (Recovery Process)

๖) ขั้นตอนในการสอบสวน (Investigate) สาเหตุและผลกระทบของเหตุการณ์

๗) ขั้นตอนการเก็บรักษาหลักฐาน (Preservation of Evidence) ก่อนเริ่มกระบวนการกู้คืน ซึ่งรวมถึงการได้มาของบันทึกการยึดหลักฐานคอมพิวเตอร์ที่ได้มา หรืออุปกรณ์อื่น ๆ เพื่อสนับสนุนการสอบสวน

๘) ระเบียบวิธีการมีส่วนร่วม (Engagement Protocols) กับบุคคลภายนอก หรือแนวปฏิบัติการบริหารจัดการบุคคลภายนอก ซึ่งรวมถึงรายละเอียดการติดต่อ

๙) กระบวนการทบทวนหลังการดำเนินการ (After-Action Review Process) เพื่อระบุและแนะนำให้ปรับปรุงการดำเนินการเพื่อป้องกันการเกิดซ้ำ

๒. ต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าแผนการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ได้รับการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพไปยังบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่สนับสนุนบริการสำคัญของหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ

๓. ต้องทบทวนแผนการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง โดยนับแต่วันที่แผนได้รับการอนุมัติ

๔. ต้องทบทวนแผนการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในสภาพแวดล้อมการปฏิบัติการทางไซเบอร์ของบริการที่สำคัญของหน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ หรือข้อกำหนดในการตอบสนองต่อเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

ส่วนที่ ๒ มาตรการในการรับมือและตอบสนองเมื่อตรวจพบภัยคุกคามทางไซเบอร์

การกำหนดมาตรการในการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ให้สามารถตอบสนองได้อย่างทันเหตุการณ์ ต้องดำเนินการ ดังนี้

๑. การเตรียมการและป้องกันการเกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์

๑) จัดเตรียมข้อมูลและอุปกรณ์การติดต่อสื่อสารที่จำเป็น เช่น ข้อมูลการติดต่อของบุคคล หรือองค์กรต่างๆ คู่มือการปฏิบัติงานเพื่อรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ และกลไกอื่นใดที่ช่วยสนับสนุนการรายงานเมื่อเกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์เกิดขึ้น เป็นต้น

๒) จัดเตรียมอุปกรณ์หรือทรัพยากรสนับสนุนที่จำเป็นสำหรับการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์

๓) จัดให้มีการจัดหมวดหมู่ข้อมูลและระบบสารสนเทศให้สอดคล้องกับแนวทางของกฎหมาย กฎเกณฑ์ หรือนโยบายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อธำรงไว้ซึ่งความลับ (Confidentiality) ความถูกต้องครบถ้วน (Integrity) ตลอดจนสภาพพร้อมใช้งาน (Availability) ของข้อมูลและระบบสารสนเทศ

๔) จัดเตรียมรายการทรัพย์สินสำคัญทางสารสนเทศ และแผนผังโครงสร้างเครือข่าย (Network Diagrams) เพื่อข้อมูลสนับสนุนที่จำเป็นสำหรับการวิเคราะห์เหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์

๕) พิจารณาช่องบริการหรือระบบที่ผู้โจมตีสามารถค้นพบในเครือข่ายได้ง่าย โดยไม่ต้องใช้ความพยายามเจาะระบบ เช่น การค้นหาผ่านกลไกการสืบค้น (Discovery Protocol) เป็นต้น

๖) จัดทำแผนการบริหารจัดการการตั้งค่าหรือการเปลี่ยนแปลงค่าของอุปกรณ์ (Configuration Management Plan) ที่มีผลกระทบกับความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ของหน่วยงาน และดำเนินการควบคุมการเปลี่ยนแปลงการตั้งค่าของอุปกรณ์ต่างๆ (Configuration Change Control) โดยจะต้องมีการบันทึกประวัติการเปลี่ยนแปลงการตั้งค่าของอุปกรณ์ที่เป็นลายลักษณ์อักษร

๗) กำหนดตัวบุคคลหรือมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญเป็นผู้ดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงการตั้งค่าของอุปกรณ์ต่างๆ รวมถึงการทำหน้าที่ในการประสานงานหรือหารือกับผู้ที่เกี่ยวข้อง

๘) จัดให้มีกระบวนการในการพิสูจน์ตัวตนผู้ใช้งานก่อนทำการเปลี่ยนแปลงการตั้งค่าของอุปกรณ์ใดๆ

๙) ตรวจสอบแอปพลิเคชันที่ให้บริการโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศให้มีความปลอดภัยเพียงพอ โดยต้องมีการคัดกรองนักพัฒนา (Developer Screening) ที่ได้รับมอบหมายได้ดำเนินการใด ๆ กับเครือข่าย แอปพลิเคชัน หรือระบบงานต่าง ๆ เท่านั้น

๑๐) ดำเนินการให้มีการทดสอบความสามารถในการตอบสนองต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ (Incident Respond Capability Testing)

๑๑) รวบรวมข่าวกรองเกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ (Treat Intelligence)

๑๒) พิจารณาจัดให้มีกลไกที่สามารถทำงานได้โดยอัตโนมัติ เพื่อดำเนินการทดสอบการเจาะระบบเป็นประจำ และสามารถแจ้งเตือนได้อย่างทันท่วงที เมื่อพบช่องโหว่หรือจุดอ่อนต่าง ๆ

๑๓) กำหนดแนวทางและระยะเวลาการเก็บรักษาหลักฐานเกี่ยวกับการก่อภัยคุกคามทางไซเบอร์

๑๔) จัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อเตรียมพร้อมรับมือกับสถานการณ์ฉุกเฉินเมื่อมีภัยคุกคามทางไซเบอร์ เกิดขึ้น (Simulated Event) เพื่อให้ผู้ปฏิบัติรับทราบบทบาทและความรับผิดชอบของตน เมื่อต้องรับมือกับ สถานการณ์ดังกล่าว

๑๕) สร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อแบ่งปันข้อมูลและประสานงานเกี่ยวกับการจัดการภัยคุกคามทาง ไซเบอร์

ส่วนที่ ๓ มาตรการตรวจจับและวิเคราะห์ภัยคุกคามทางไซเบอร์

๑. จัดให้มีกลไกที่สามารถตรวจจับสิ่งบ่งชี้หรือลักษณะเบื้องต้นของการเกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ได้

๒. จัดให้มีกลไกที่สามารถรับการแจ้งเตือนเกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์

๓. จัดให้มีข้อควรปฏิบัติพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ (Logs) ข้อความการแจ้ง ข้อผิดพลาด หรือข้อความเตือนภัยจากเครื่องมือรักษาความปลอดภัยทางไซเบอร์ และการตรวจสอบระบบที่มีความ สำคัญ (Critical Systems) และจัดให้มีข้อควรปฏิบัติที่สูงขึ้นสำหรับระบบงานที่มีความสำคัญมากขึ้น

๔. วิเคราะห์ข้อมูลและประวัติการใช้งานต่าง ๆ เช่น ลักษณะการใช้งานเครือข่ายและระบบงาน (Profile Networks and Systems) เป็นต้น เพื่อทำความเข้าใจพฤติกรรมการใช้งานในช่วงเวลาปกติ (Normal Behaviors) ทำการศึกษา และค้นหาความสัมพันธ์ของข้อมูลในระบบกับสถานการณ์ต่าง ๆ (Event Correlation)

๕. ทันทีกี่พบว่ามีหรืออาจมีภัยคุกคามทางไซเบอร์เกิดขึ้น ให้ดำเนินการสืบหาและรวบรวมข้อมูลทั้งหมด เช่น ลักษณะภัยคุกคามทางไซเบอร์ ช่องโหว่ที่อาจถูกใช้ในการโจมตี สถานการณ์ของการโจมตี จำนวนระบบหรือ บริการที่ได้รับผลกระทบ โฮสต์เนม ตำแหน่งหรือสถานที่ของระบบหรือบริการที่ได้รับผลกระทบ ข้อมูลผู้ใช้ เวลา ประทับข้อมูล และข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ เป็นต้น โดยหน่วยงานจะต้องเก็บรักษาข้อมูลดังกล่าว (Safeguard Incident Data) เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี และจัดทำรายงานที่เกี่ยวข้องกับภัยคุกคามทาง ไซเบอร์

๖. ระบุมหาเหตุของภัยคุกคามทางไซเบอร์ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และติดตามเพื่อระบุมหาเหตุของ ภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่เปลี่ยนแปลงไปจนกว่าสถานการณ์ดังกล่าวจะสิ้นสุด โดยพิจารณาอ้างอิงจากข้อมูล ท้ายประกาศ คณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ เรื่อง ลักษณะภัยคุกคามทางไซเบอร์ มาตรการป้องกัน รับมือ ประเมิน ปรามปราม และระงับภัยคุกคามทางไซเบอร์แต่ละระดับ พ.ศ. ๒๕๖๔

๗. จัดลำดับความสำคัญของการดำเนินการเพื่อรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ให้ทันทั่วทั้งที่ โดยพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผลกระทบต่อการทำงานของระบบ ผลกระทบต่อข้อมูล และความสามารถในการกู้คืน เป็นต้น

๘. ศึกษาวิธีและลักษณะการโจมตี พร้อมทั้งระบุสาเหตุที่แท้จริงของภัยคุกคามทางไซเบอร์ รวมถึงจุดอ่อนของระบบที่ถูกโจมตี

๙. ดำเนินการแจ้งไปยังผู้ที่รับผิดชอบในการเผชิญเหตุหรือผู้ที่เกี่ยวข้องผ่านช่องทางที่มีความปลอดภัยหรือช่องทางที่กรมกำหนด โดยต้องคำนึงถึงระดับชั้นความลับและความสำคัญของข้อมูล เพื่อให้ผู้รับผิดชอบดังกล่าวสามารถปฏิบัติหน้าที่ในการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่เกิดขึ้น

๑๐. รายงานภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่เกิดขึ้นกับบริการของโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบภายในระยะเวลาที่กรมกำหนด

ส่วนที่ ๔ มาตรการเพื่อระงับภัยคุกคาม ปรามปรามภัยคุกคามทางไซเบอร์ และฟื้นฟูระบบงานที่ได้รับผลกระทบ

๑. ดำเนินการตามแนวทางหรือวิธีการในการจำกัดขอบเขตและระงับภัยคุกคามทางไซเบอร์ โดยที่แนวทางหรือวิธีการดังกล่าวจะต้องมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการดำเนินการ

๑) การดำเนินการเชิงเทคนิค เช่น ลบมัลแวร์ การปิดการใช้งานบัญชีของผู้ใช้งานที่ถูกละเมิด การปิดระบบหรือตัดการเชื่อมต่อของระบบจากเครือข่าย ภายหลังการเก็บหลักฐานหรือข้อมูลที่จำเป็นเพื่อใช้ในกระบวนการทางนิติวิทยาศาสตร์และใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี เป็นต้น

๒) การดำเนินการเชิงบริหาร เช่น กำหนดแนวทางดำเนินการหรือการตัดสินใจของฝ่ายบริหารของกรม การสื่อสารทั้งภายในและภายนอกกรม เป็นต้น

๒. ดำเนินการตามแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องเพื่อเก็บรวบรวมและจัดการหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการก่อภัยคุกคามทางไซเบอร์โดยทันทีหลังจากที่ตรวจพบ เช่น การจัดการกับข้อมูลที่บันทึกอยู่ในหน่วยความจำประเภทที่สามารถสูญหายได้ เมื่อปิดอุปกรณ์การเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ ข้อมูลเกี่ยวกับมัลแวร์ ข้อมูลสถานะของระบบ หรือข้อมูลอื่น ๆ ที่จำเป็นให้เพียงพอสำหรับใช้วิเคราะห์ในเชิงเทคนิค และเพื่อใช้ในกระบวนการทางนิติวิทยาศาสตร์และใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี

๓. ดำเนินการเพื่อให้มีการระบุแหล่งที่มาของการโจมตี (Attacking Host) เช่น การระบุหมายเลขประจำเครื่อง การระบุช่องทางที่ผู้โจมตีใช้ การค้นหาที่มาของการโจมตีจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เช่น ฐานข้อมูลภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่รวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่ง เป็นต้น

๔. ประสานงานเพื่อแจ้งหรือรายงานสถานการณ์การรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์และความคืบหน้าในการตอบสนองยังบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผ่านทางช่องทางที่มีความเหมาะสมและปลอดภัย ภายในระยะเวลาที่กรมกำหนด

๕. ดำเนินการจัดการกับช่องโหว่ทั้งหมดที่ได้รับผลกระทบจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ และดำเนินการตามวิธีการป้องกันระบบจากความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นเพิ่มเติม

๖. ดำเนินการที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มั่นใจว่าระบบงานต่าง ๆ ยังคงสามารถใช้งานได้ตามปกติภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด เช่น การกู้คืนระบบให้กลับมาดำเนินการได้ตามปกติ การสร้างระบบงานขึ้นใหม่ การแทนที่ไฟล์ที่ได้รับผลกระทบ การติดตั้งโปรแกรมคอมพิวเตอร์ การเปลี่ยนแปลงรหัสผ่าน และการรักษาความปลอดภัยทางเครือข่าย เป็นต้น

๗. สร้างมาตรการป้องกันทั้งเชิงรุกและเชิงรับเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันเกิดขึ้นอีกในอนาคต

๘. ดำเนินการตามแผนการทำงานในการกู้คืนระบบต่าง ๆ เพื่อให้ระบบสามารถให้บริการได้ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยอาศัยความรู้จากทีมผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ เพื่อให้การกู้คืนระบบและเครือข่ายของกรมทำได้อย่างรวดเร็ว

ส่วนที่ ๕ การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องภายหลังการแก้ปัญหาภัยคุกคามทางไซเบอร์

๑. นำเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่เกิดขึ้นและมีลักษณะเป็นภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่มีผลกระทบรุนแรงมาเป็นกรณีศึกษา เช่น การพิจารณาถึงจุดอ่อนของโครงสร้างพื้นฐานของกรม นโยบายและกระบวนการฝึกอบรมบุคลากร การระบุผู้มีอำนาจ การดำเนินงาน และเครื่องมือที่ใช้ เป็นต้น และหาแนวทางเพื่อเตรียมการรับมือและป้องกันการเกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่มีลักษณะดังกล่าวร่วมกับบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒. รวบรวมข้อมูลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์เป็นรายเดือน เช่น จำนวนของภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่เกิดขึ้น เวลาที่ใช้ในการจัดการกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ประเภทต่าง ๆ และวัตถุประสงค์ของการโจมตี เป็นต้น เสนอต่อผู้ที่มีหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบภายในกรม

๓. ปรับปรุงมาตรการและเตรียมการป้องกัน รับมือ ปรามปราม และระงับภัยคุกคามทางไซเบอร์แต่ละระดับให้มีความเหมาะสม และเป็นปัจจุบัน

๔. เก็บรักษาข้อมูลและหลักฐานที่จำเป็น เพื่อใช้ในกระบวนการทางนิติวิทยาศาสตร์หรือใช้ในกรณีที่ต้องการร้องทุกข์หรือดำเนินคดี ตามแนวทางและระยะเวลาการเก็บรักษา หลักฐานเกี่ยวกับการก่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่กรมได้กำหนด

หมวดที่ ๔

การสร้างความตระหนักในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการใช้งานระบบสารสนเทศและระบบคอมพิวเตอร์ให้กับผู้ใช้งานของหน่วยงาน ได้ใช้งานอย่างปลอดภัย
๒. เพื่อป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงต่อภัยคุกคามทางไซเบอร์และมีแนวทางการใช้ระบบสารสนเทศและระบบคอมพิวเตอร์อย่างถูกต้อง
๓. เพื่อให้การใช้งานระบบสารสนเทศและระบบคอมพิวเตอร์มีความมั่นคงปลอดภัย

ผู้รับผิดชอบ

๑. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
๒. ผู้ดูแลระบบและเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

อ้างอิงมาตรฐาน

๑. มาตรฐานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยในการประกอบธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
๒. ประกาศคณะกรรมการกำกับดูแลด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เรื่อง ประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์สำหรับหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔

แนวปฏิบัติ

๑. กำหนดหลักสูตรการฝึกอบรมเกี่ยวกับการสร้างความตระหนักเรื่องความมั่นคงปลอดภัยด้านไซเบอร์และสารสนเทศ โดยอาจใช้วิธีการเสริมเนื้อหาแนวปฏิบัติตามนโยบายเข้ากับหลักสูตรอบรมต่าง ๆ ตามแผนการฝึกอบรมของหน่วยงาน
๒. ฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจกับผู้ใช้งาน เพื่อให้เกิดความตระหนัก ความเข้าใจถึงภัยและผลกระทบที่เกิดจากการใช้งานระบบสารสนเทศโดยไม่ระมัดระวัง หรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ รวมถึงกำหนดให้มีมาตรการเชิงป้องกันตามเหมาะสม
๓. จัดฝึกอบรมการใช้งานสารสนเทศของหน่วยงานอย่างสม่ำเสมอ หรือทุกครั้งที่มีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงการใช้งานระบบสารสนเทศ
๔. จัดทำคู่มือการใช้งานระบบสารสนเทศ และมีการเผยแพร่ทางเว็บไซต์ของหน่วยงาน
๕. ให้ความรู้เกี่ยวกับแนวปฏิบัติในลักษณะเกร็ดความรู้ หรือข้อควรระวังในรูปแบบที่สามารถเข้าใจ และนำไปปฏิบัติได้ง่าย ซึ่งมีการปรับเปลี่ยนเกร็ดความรู้อยู่เสมอ เช่น การติดประกาศ ประชาสัมพันธ์ แผ่นพับ เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์

๖. ระดมการมีส่วนร่วมและลงสู่ภาคปฏิบัติ ด้วยการกำกับ ติดตาม ประเมินผล และสำรวจความต้องการของผู้ใช้งาน

๗. ผู้ใช้งานต้องตระหนักและปฏิบัติตามกฎระเบียบของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ อย่างเคร่งครัด

๘. จัดให้มีการทบทวน ปรับปรุงนโยบายและแนวปฏิบัติให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

หมวดที่ ๕

บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้มีการกำหนดกรอบการบริหารและจัดการความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ของกรม ตั้งแต่การเริ่มต้นและการควบคุมการปฏิบัติงานเพื่อให้มีความปลอดภัย

๒. เพื่อให้ผู้รับผิดชอบและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับความมั่นคงปลอดภัยสำหรับระบบสารสนเทศ ทั้งระดับนโยบาย ระดับปฏิบัติการ ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้ดูแลระบบ และผู้ใช้งานได้รับรู้เข้าใจ บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ สามารถปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดโดยเคร่งครัด และตระหนักถึงความสำคัญของการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์

ผู้รับผิดชอบ

ทุกหน่วยงานภายในกรม

แนวปฏิบัติ

การกำหนดโครงสร้าง บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ ต้องจัดให้มีการระบุหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน้าที่งานและความรับผิดชอบอย่างชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการกำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบ ดังนี้

๑. ระดับนโยบาย

รับผิดชอบต่อความเสี่ยง ความเสียหาย หรืออันตรายที่เกิดขึ้นกรณีระบบคอมพิวเตอร์หรือข้อมูลสารสนเทศเกิดความเสียหาย หรืออันตรายใด ๆ แก่องค์กรหรือผู้หนึ่งผู้ใดอันเนื่องมาจากความบกพร่อง ละเลย หรือฝ่าฝืนการปฏิบัติตามนโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์และสารสนเทศ ผู้รับผิดชอบ ได้แก่

(๑) ผู้บริหารระดับสูงสุด (Chief Executive Office: CEO) เป็นผู้ลงนามอนุมัติแนวนโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ของกรม และเป็นผู้รับผิดชอบต่อความเสี่ยง ความเสียหาย หรืออันตรายที่เกิดขึ้นกรณีระบบคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลสารสนเทศเกิดความเสียหาย หรืออันตรายใดๆ แก่กรม หรือผู้หนึ่งผู้ใดอันเนื่องมาจากความบกพร่อง ละเลย หรือฝ่าฝืนการปฏิบัติตามนโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์

(๒) ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูงระดับกรม (Department Chief Information Officer: DCIO) เป็นผู้รับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย ให้ข้อเสนอแนะ คำปรึกษา ตลอดจนติดตาม กำกับ ดูแลความมั่นคงปลอดภัยให้เป็นไปตามนโยบายและแนวปฏิบัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ของกรม และทบทวนภาพรวมของนโยบายดังกล่าวของกรม

(๓) ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือเทียบเท่าระดับผู้อำนวยการ

- กำหนดมอบหมายหน้าที่ให้กับผู้ปฏิบัติงานในส่วนเทคโนโลยีสารสนเทศรับผิดชอบการดูแลระบบสารสนเทศที่กรมใช้งานให้มีความมั่นคงปลอดภัย
- ควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในระดับปฏิบัติ เพื่อให้คงไว้ซึ่งการปฏิบัติตามนโยบายและแนวปฏิบัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์
- รายงานการติดตามและเฝ้าระวังภัยคุกคามความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ รวมทั้งแนวโน้มความเสี่ยงและภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อหน่วยงาน
- จัดให้มีช่องทางการติดต่อสื่อสารสำหรับใช้รายงานเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์

๒. ระดับปฏิบัติ

(๑) หัวหน้ากลุ่ม/ฝ่ายของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นผู้รับผิดชอบ

- กำกับ ดูแล การปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายและแนวปฏิบัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์และสารสนเทศ ดูแลให้มีการติดตาม ตรวจสอบในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ พร้อมทั้งรายงานแนวโน้มความเสี่ยงและภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อหน่วยงาน
- ศึกษา ทบทวน วางแผน ติดตามการบริหารความเสี่ยง ควบคุม ดูแล การใช้ระบบสารสนเทศต่าง ๆ ให้เป็นไปตามแผน ป้องกัน แก้ไขและสำรองฉุกเฉิน ให้มีการนำไปปฏิบัติอย่างเหมาะสม และมีการทบทวนและประเมินประสิทธิภาพนโยบายดังกล่าวอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง หรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในส่วนที่สำคัญ และรายงานผลการทดสอบและการปฏิบัติตามแผนบริหารความเสี่ยงด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์

(๒) ผู้ดูแลระบบระดับ Administrator ของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ เป็นผู้รับผิดชอบ

- ดูแลรักษาและใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้สอดคล้องกับนโยบายและแนวปฏิบัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์
- ตรวจสอบและติดตามการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ หากตรวจพบสิ่งผิดปกติหรือมีสถานการณ์ด้านความมั่นคงปลอดภัยที่ไม่พึงประสงค์ ไม่คาดคิดให้รีบดำเนินการแก้ไขในทันที เพื่อป้องกันและบรรเทาความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น ในกรณีที่สิ่งผิดปกติดังกล่าวเกิดขึ้นจากการละเมิดหรือฝ่าฝืนการปฏิบัติตามนโยบายและแนวปฏิบัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ ให้รีบแจ้งผู้ใช้งานผู้นั้นให้ยุติการกระทำดังกล่าวในทันทีและพิจารณาการเข้าถึงและการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในทันที
- ติดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ ระบบการเข้ารหัสสารสนเทศ ระบบป้องกันและตรวจจับการบุกรุก ระบบป้องกันและกำจัดซอฟต์แวร์ประสงค์ร้าย รวมทั้งอุปกรณ์และระบบอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถใช้งานได้อย่างมั่นคง
- ตรวจสอบความมั่นคงปลอดภัยของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และติดตั้งปรับปรุงการแก้ไขข้อบกพร่อง (Patch) ของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความมั่นคงและทันสมัยอยู่เสมอ

- ดำเนินการสำรองข้อมูลและเรียกคืนข้อมูล (Backup and Recovery) พร้อมทั้งทำการทดสอบตามนโยบายและแนวปฏิบัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ที่กำหนดไว้
- ดูแลรักษาและตรวจสอบช่องทางการสื่อสาร (Communication Port) ของระบบเทคโนโลยี และปิดช่องทางการสื่อสารที่ไม่มีความจำเป็นใช้งานในทันที เพื่อป้องกันการถูกเจาะเข้าระบบจากบุคคลภายนอกที่ไม่ได้รับอนุญาต
- ดูแลรักษาและปรับปรุงบัญชีรายชื่อผู้ใช้งานของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ โดยให้ยกเลิกสิทธิของผู้ใช้งานทันทีที่พ้นสภาพจากเป็นผู้ใช้งาน
- จัดทำรายงานการเข้าถึงและการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และนำเสนอต่อผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อรับทราบหรือเพื่อพิจารณาสั่งการเกี่ยวกับการแก้ไขการปรับปรุงประสิทธิภาพและการให้บริการต่อไป
- ปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ของกรมตามที่ได้รับมอบหมาย

(๓) ผู้ใช้งาน และหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน ต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติตามนโยบายและแนวปฏิบัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ของกรม รวมทั้งจะต้องไม่กระทำการละเมิดต่อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์อย่างเคร่งครัด

เอกสารอ้างอิง

๑. ประกาศคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง แนวนโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศของหน่วยงานของรัฐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖
๒. ประกาศคณะกรรมการกำกับดูแลด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เรื่อง ประมวลแนวทางปฏิบัติและกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์สำหรับหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔
๓. นโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์และสารสนเทศ
สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕
๔. มาตรฐานและแนวปฏิบัติความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์และสารสนเทศ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย
๕. นโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศ พ.ศ. ๒๕๖๕
สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ
๖. นโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศ พ.ศ. ๒๕๖๕
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข
๗. นโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. ๒๕๖๕ กรมสุขภาพจิต
๘. นโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔
กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
๙. นโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔
สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
๑๐. นโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศ พ.ศ. ๒๕๖๑
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
๑๑. นโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศ พ.ศ. ๒๕๖๐
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่